

човѣкъ се є отклонилъ отъ правия путь. Външното богатство, къмъ което хората се стремятъ, не е нещастие, но то показва отклонение отъ правия путь. Многото знания, невежеството, гордостта не сѫ нещастия за хората, но тѣ говорятъ за отбиването имъ отъ правия путь. Въ този смисъль, истинскиятъ мждрецъ не минава за ученъ човѣкъ. Той знае и разбира нѣщата отъ най-високото имъ положение — отъ Божествено гледище. Когато се говори за обикновеното знание, ние го схващаме като външнѣтъ, механически процесъ, натрупване на редъ данни, безъ обща връзка помежду имъ. Запримѣръ, ако изучавате Писанието отъ външна страна само, вие ще четете стихъ следъ стихъ, глава следъ глава, много отъ тѣхъ ще знаете наизустъ, но въ края на краищата, пакъ ще си останете обикновенъ човѣкъ и ще водите обикновенъ животъ. Много хора иматъ отлична паметъ, и като четатъ Писанието, лесно заучаватъ стихове, глави наизустъ, могатъ да ги тълкуватъ, но пакъ си оставатъ обикновени хора.

Мнозина казваха: „Той е лудъ, не го слушайте!“ Защо казваха така? Защото съзнанието имъ бѣше изопачено, вследствие на което, каквото и да имъ се говори, тѣ едно могатъ да кажатъ: „Не го слушайте, той е лудъ!“ Такива хора сѫ въ постоянна борба съ себе си. Тѣ съветватъ другитѣ: Докато сте млади, яжте и пийте, поживѣйте си, че единъ денъ, като оistarѣете, да не съжалявате. Това е злото въ свѣта, което отклонява ученика отъ правия путь. Окултниятъ ученикъ не може и не трѣбва да върви въ путья, въ който върви съвременниятъ религиозенъ човѣкъ. Религиозниятъ очаква спасението да дойде отвънъ, като нѣкакво чудо. Наистина, спасението на човѣка ще дойде, ще стане нѣкаква промѣна съ него, но въ съзнанието му. Богъ проповѣдва на съзнанието на човѣка. Слѣнцето всѣка сутринь изгрѣва и носи за него нѣщо ново. Ако той започне пакъ сѫщата работа, влѣзе въ дюкянъ си като нѣкой старъ търговецъ, отвори тевтера си и започне да смѣта отъ кого, колко има да взима, и на кого, колко има да дава, какво е придобилъ този денъ? Сѫщотаквътъ търговецъ е жената - домакиня. Тя става рано, отваря тевтера си и започва: Днесъ трѣбватъ толкова килограма хлѣбъ, толкова оризъ, домати, бамя, пиперъ, соль и т. н. Това сѫ нейнитѣ длѣжници. Днесъ сготви нѣщо, изяде се и, на другия денъ пакъ сѫщиятъ процесъ. Ще кажете, че човѣкъ е разумно сѫщество, което се отличава отъ дру-